

Ел фасыллары

Дүрт ел фасылы бар: яз, жәй, көз, кыш.
Һәр ел фасылы матур.

Елның дүрт фасылы

(Габдулла Тукай)

Боз нәм кар эрде,
Сулар йөгерде;
Егълап елгалар,
Яшьләр түгелде.

Көннәр озая,
Төннәр кыскара.
Бу кайсы вакыт? —
Йә, әйтеп кара.

(Яз көне)

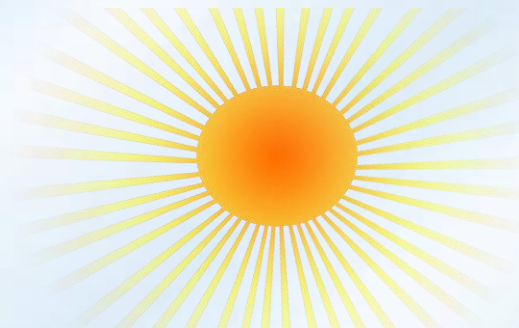
Елның дүрт фасылы

(Габдулла Тукай)

Ашлыклар үсте,
Башаклар пеште;
Кояш пешерә,
Тиргә төшерә.

Халык ашыга,
Китә басуга,
Урагын ура,—
Бу кайчак була?

(Жәй көне)

Елның дүрт фасылы

(Габдулла Тукай)

Кырлар буш кала,
Яңгырлар ява;
Жирләр дымлана,—
Бу кайчак була?

(Көз көне)

Елның дүрт фасылы

(Габдулла Тукай)

Һәр җир карланган,
Сулар бозланган;
Уйный җил-буран, —
Бу кайчак, туган?

(Кыш көне)

Бу кайсы вакыт?

Яз, яз, яз житә,
Тәрәзәне ачтылар.
Тып-тып, тып-тып, тып итә
Эре-эре тамчылар.

(Фатих Кәрим)

Күрәсезме, бакчада
Пешә чия, алмалар.
Кояшлы саф һавада
Уйныйлар кыз балалар.

(Мөһир Мазунов)

Табышмақлар

- ❖ Лампа түгел – яқты,
Мич түгел – жылы. *(Кояш)*
- ❖ Ак ашъяулық таптық,
Жир өстенә яптық. *(Кыш)*
- ❖ Бабай килгән сагынып,
Ак чикмәнен ябынып. *(Кыш)*

***Дәрес тәмам, дуслар!
Сау булыгыз!***